

॥ १६ ॥ १७ ॥ धर्मापचायिनःधर्मक्षेपकस्य ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
येमदर्थं परीप्सन्तेवसुधांवसुधाधिपाः ॥ ते हित्वावसुधैश्वर्यं वसुधामधिशेते ॥ १६ ॥ सोहंकापुरुषः कृत्वा मित्राणां क्षयमीदृशं ॥ अश्वमेधसहस्रेण पावितुं
समुत्सहे ॥ १७ ॥ मम लुब्धस्य पापस्य तथा धर्मापचायिनः ॥ व्यायामेन जिगीषन्तः प्राप्तावैव स्वतक्षयं ॥ १८ ॥ कथं पतितवृत्तस्य पृथिवी सुहृदां द्रुहः ॥ विवरं
नाशकं ददातुं मम पार्थिवसंसदि ॥ १९ ॥ यो हं रुधिरसिक्तांगराज्ञां मध्ये पितामहं ॥ शयानं नाशकं त्रातुं भीष्ममायोधनेहतं ॥ २० ॥ तं मामनार्यपुरुषं मित्रद्रुह
मधार्मिकं ॥ किं वक्ष्यति हि दुर्धर्षः समेत्य परलोकजित् ॥ २१ ॥ जलसंधं मे हेष्वासंपश्य सात्यकिनाहतं ॥ मदर्थमुद्यतं शूरं प्राणांस्त्यक्त्वा महारथं ॥ २२ ॥ कां वो
जं निहतं दृष्ट्वा तथा लंबुषमेव च ॥ अन्यान्यहूंश्च सुहृदो जीवितार्थोद्यको मम ॥ २३ ॥ व्यायच्छंतो हताः शूरामदर्थे ये पराङ्मुखाः ॥ यतमानाः परं शक्त्या विजेतु
महितान्मम ॥ २४ ॥ तेषां गत्वा हमानृण्यमद्य शक्त्या परंतप ॥ तर्पयिष्यामि तानेव जले नयमुनामनु ॥ २५ ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वशस्त्रभृतां वर ॥ इष्टापूर्तेन च
शपे वीर्येण च सुतैरपि ॥ २६ ॥ निहत्य तान् रणे सर्वान्यंचालान्यां डवैः सह ॥ शांतिलब्ध्वास्मि तेषां वारणे गतां सलोकतां ॥ २७ ॥ सोहंतं न गमिष्यामि यत्र ते पुरुष
र्षभाः ॥ हतामदर्थे संग्रामे युद्धमानाः किरीटिना ॥ २८ ॥ नहीदानीं सहायामे परीप्सन्त्यनुपस्कृताः ॥ श्रेयो हि पांडून्मन्यंते न तथा स्मान्महाभुज ॥ २९ ॥ स्वयं हि
मृत्युर्विहितः सत्यसंधेन संयुगे ॥ भवानुपेक्षां कुरुते शिष्यत्वादर्जुनस्य हि ॥ ३० ॥ अतो विनिहताः सर्वे ये स्म ज्ञयचिकीर्षवः ॥ कर्णमेव तु पश्यामि संप्रत्यस्मज्ज
यैषिणं ॥ ३१ ॥ यो हि मित्रमविज्ञाय याथातथ्येन मंदधीः ॥ मित्रार्थे योजयत्येनं तस्य सोऽर्थो वसीदति ॥ ३२ ॥ तादृग्रूपं कृतमिदं मम कार्यं सुहृत्तमैः ॥ मोहाद्बु
द्धस्य पापस्य जिह्नस्य धनमीहतः ॥ ३३ ॥ हतो जयद्रथश्चैव सौमदत्तिश्च वीर्यवान् ॥ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोथ वसातयः ॥ ३४ ॥ सोहमद्य गमिष्यामि
यत्र ते पुरुषर्षभाः ॥ हतामदर्थे संग्रामे युद्धमानाः किरीटिना ॥ ३५ ॥ न हि मे जीवितेनार्थस्तानृते पुरुषर्षभान् ॥ आचार्यः पांडुपुत्राणामनुजाना तु नो भवान् ॥
॥ ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि दुर्योधनानुतापे पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
धृतराष्ट्र उवाच सिंधुराज हे तात समरे सव्यसाचिना ॥ तथैव भूरिश्रवसि किमासीदो मनस्तदा ॥ १ ॥

आचार्यः पांडुपुत्राणामित्युपलंभः ॥ ३६ ॥

इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

सिंधुराज इति ॥ १ ॥